

[Formanden.]

slag og det efterfølgende i dette Møde. Kan det ikke ske, vil Debatten blive fortsat i Aften, indtil Forhandlingerne er tilendebragt.

Pinholt: Jeg skal følge den højtærede Formands Henstilling og fatte mig kort.

Den højtærede Minister udtalte nylig, at Oppositionen havde opgivet at forsvare Skatten paa fremtidigt Byggeri. Det var i og for sig en unødvendig Udtalelse, for der er ikke opgivet noget som helst. Den højtærede Minister ved, at vi har en Lov af 4. April af 1928, hvorved Kommunerne er fuldkommen frit stillede, om de vil lægge Skat paa nye Bygninger eller ikke, og det maa jo være tilstrækkeligt. Det er i og for sig en meget mere fri Stilling for Kommunerne end den, Ministeren vil bringe dem i ved at forbyde dem at lægge Skat paa nye Bygninger. I det hele taget forekommer det mig, at der er ikke hel Samstemmighed i Ministeriet om dette Spørgsmaal, thi den nuværende Indenrigsminister er jo fuldkommen uenig med den tidligere, som har udtalt, at han kunde overhovedet ikke tænke sig en fornuftig Beskatningsform her i Landet, hverken for det offentlige eller de private, hvis man ikke havde Beskatning paa Bygninger. Det er en Opfattelse, som ikke har været berørt hverken af Ministeren eller af de øvrige Regeringstalere, for det er en Opfattelse, som staar imod de Anskuelser, de her forfægter. Nu hævder den højtærede Minister, at bare vi faar en Omflytning af Beskatningen fra Bygninger over paa Grund, vil der ske noget vidunderligt, der vil bl. a. ske det, at Byggeriet vil blomstre, og Lejen vil gaa ned, alt, hvad man nu kan tænke sig af gunstigt. Ja, jeg er ikke sikker paa det, for den Gang man i 1916 skulde fritage de nye Bygninger for Beskatning, da fritog man ikke alene Bygningerne for Skat, men ogsaa Grunden; man var sikker paa, at Fritagelsen for Bygningsskat vilde ikke slaa til, og man gjorde saa ogsaa Grunden fri. Man fornyede denne Lov Gang efter Gang, i 1918 og i 1919; jeg ved ikke, om den er fornyet senere, det er den maaske. Og hvis man nu vælter Bygningsskatter over paa de Ejendomme, som nu ingen Grundskatter har, tror den højtærede Minister saa, at Lejen ikke vil stige? Jo

saamænd vil den saa. Huslejen vil stige i disse Bygninger, naar man vælter Bygningsskatter over paa dem, og det vil man efter min Mening komme til, naar Skattefritagelsen en Gang hører op. Saa maa de deltage i den forøgede Grundbeskatning, som vil komme her, saa jeg kan ikke se, at den højtærede Minister i den Henseende kan paapege, at der vil ske noget saa forfærdeligt lykkeligt.

Med Hensyn til Loven af 1926 kan jeg sige, at den Lov i meget væsentlig Grad i alt Fald dækker, hvad Venstre kan ønske med Hensyn til kommunal Ejendomsbeskatning, og derfor ønsker vi ikke at gaa ind paa det Eksperiment, som den nuværende højtærede Indenrigsminister har foreslaaet. Jeg kan sige, at i den Henseende er jeg ikke i Uoverensstemmelse med min Stilling i Landbokommissionen, thi den højtærede Minister læste jo netop ikke det i Landbokommissionens Betænkning, som udtrykte, at man fra vor Side var klar over, at hvis man gik over til en ren Jordskyld i Kommunerne, vil der deraf fremkomme store Forskydninger, og at en kommunal Beskatning af Ejendomme kunde være velbegrundet. Det er netop de Forskydninger, som Landbokommissionen ikke den Gang turde paatage sig Ansvar for, og som jeg mener, vi heller ikke tør paatage os Ansvar for i Dag.

Nu siger den højtærede Minister, at man ikke kan vente, at de Kommuner, hvor de store Forskydninger vil foregaa, vil indføre Grundskyld. Men det er jo direkte i Strid med Ministerens, om jeg saa maa sige, allernærmeste Ordfører, som sagde: Grundskylden vil automatisk komme frem ved denne Lov, og det er ogsaa rigtigt, det vil den. Der er ikke noget, der hedder, om man vil det eller ikke, disse Forskydninger kommer alligevel.

Nu siger den højtærede Minister: Hvad gør det, om en Husmand faar 2—3 Kr. mere i Skat? Det gør ikke noget. Nej, hvis han er Husmand og Minister, gør det ikke noget, men ellers tror jeg nok, Husmanden vil reagere overfor det. Hvis Skatten fra Villaer, Bankbygninger og Sparekassebygninger væltes over paa Husmændene med 2—3 Kr. for hver, tror jeg, den højtærede Minister vil faa at vide, at det er en Retningslinie i Beskatningen, som man ikke ønskede. Det er aldeles givet.